

sammen var glade for. Og her i Folketinget var vi blandt andet fra Det Radikale Venstres side tilfredse med at kunne bidrage til det beslutningsforslag, som førte til miljøindsatsen.

Det, som har været kendetegnende, er jo, at det drejer sig om miljø og udvikling i bred forstand, og det vil sige lande, der enten er ramt af fattigdomsproblemer, og som derfor især lig grad har vanskeligt ved også at tackle miljøet, eller lande, som er i en overgangsproblemstilling, som vi har mødt det i Øst- og Centraleuropa, eller de særlige problemer, som vi oplever omkring oprindelige folk, f.eks. i Arktis.

Det er altså en type problemer, som – forhåbentlig – er af en midlertidig karakter, men som i høj grad rammer ganske bestemte dele af vores globale verden, og som derfor også kræver en dansk indsats.

Jeg skal kun sige nogle ganske få ord om Øst- og Centraleuropa, som jeg mener har haft en overordentlig heldig udvikling i forbindelse med den indsats, vi har gjort fra dansk side. Miljøministeren har understreget det, men jeg synes, der er grund til at sige, at den konkrete miljøindsats er åbenbar. Den har haft klare succesmæssige følger, og det er oplagt, at de lande, som er på vej ind i EU, har en særlig glæde af det. Og jeg er meget enig i det, der er blevet sagt om, at vi ikke skal glemme resten af SNG-området.

Når vi så vender blikket til udviklingslandene, er det klart, at her har vi i højere grad vovet os ind på en opgave, som er vanskelig, idet vi har taget udgangspunkt i problemer, som i høj grad drejer sig om regioner, hvor mellemindkomstlande og fattige lande lever side om side og gerne skulle kunne gøre det på en ordentlig måde, men i høj grad påvirker hinanden.

Det har ført til fordelingen mellem to ministerier, og jeg vil gerne igen fastslå, at jeg mener, at det har været en succes, men selvfølgelig ikke en succes uden problemer. Man kan af den evaluering, der har været, se, at der er vanskeligheder med at få lagt vægten hos Danced på både miljø og udvikling, og dér mener jeg vi skal hjælpe Danced med at få fastslået, at det er det oprindelige Rio-princip, der gælder, men det tror jeg også der er forståelse for. Og der har været vanskeligheder med regionaliseringen, og det er selvfølgelig klart utilfredsstillende, at man i en evaluering kan nå til det resultat, at Malaysia og Thailand, som er Danceds lande i Sydøstasien, ikke udgør én region, og at der dermed tilsyneladende ikke er basis for at

forstå det, der var udgangspunktet, nemlig at samtlige lande, både Danidas og Danceds lande, udgør den region, og at der skal være et samarbejde på tværs mellem de to ministerier.

Det må kunne lade sig gøre, lige så vel som det må kunne lade sig gøre at sikre bedre koordination og samarbejde mellem de to ministerier og sikre, at der lokalt bliver et ejerskab til de projekter, som gennemføres, og at man trækker bedre på NGO-siden i den sammenhæng, og sidst, men ikke mindst, at man får den fysiske kapacitetsopbygning, som sikrer, at miljøbistanden i en udviklingssammenhæng faktisk slår rod. Det er det afgørende.

Fra Folketingets side har vi et afgørende ansvar for opfølgningen, mener jeg, og det vil jo ske dels ved at se på, hvordan Danced følger den evaluering op, som er sket, og dels ved at se på den evaluering vedrørende det sydlige Afrika, som er på vej, og naturligvis endelig ved, når Rigsrevisionens rapport kommer til efteråret, i den forbindelse at sikre, at dette sker så effektivt, som det overhovedet kan lade sig gøre, og at forhindre dobbeltadministration, men også at sikre, at de oprindelige principper er det, som er afgørende for indsatsen.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Danmark er det land i verden, som pr. indbygger yder mest i bistand, og det gælder både fattigdomsbistand og miljøbistand.

Det er ikke noget, vi skal være kedede af. Det skal vi være stolte af. Men i Fremskridtspartiet mener vi, at vi er ved at have nået en grænse for, hvor meget vi kan give. Vi skal også tænke på de hjemlige forhold.

Med hensyn til fattigdomsbistand er vi enige i, at vi skal yde vores her i Danmark, men på niveau med andre industrilandene, som jeg lige har sagt, og det skal vi blive ved med.

Med hensyn til bistand på miljøområdet er Fremskridtspartiet af den opfattelse, at vi i første omgang skal koncentrere os om ekspertisebistand. Det hjælper jo ikke noget at sende et vist antal millioner eller milliarder ud til nogle lande, som ikke går så meget op i miljøet, som vi gør.

Det er ikke for at bebrejde de lande for det; de har ikke haft kræfter til at tænke, som vi har her i Danmark.

Den hjælp, der så sker på miljøområdet, skal være i form af ekspertise på alle områder. Økonomisk hjælp er jo nødvendig, men det er det andet, som vi i første omgang mener kan hjælpe